

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Казанлък, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТЕЛА В. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря МИЛКА Н. НИКОВА
като разгледа докладваното от СТЕЛА В. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело № 20235510100904 по описа за 2023 година

В исковата молба ищцата заявява, че с ответника Т. К. Д. са съсобственици при равни квоти, по $\frac{1}{2}$ за всеки един от тях, на Дворно място 1-86 (първо за осемдесет и шест) в кв. 78 (седемдесет и осем) с площ от 625 кв.м., а урегулирани 640 кв.м. по плана на с. Г.

Сочи, че с нотариален акт (НА) № *** г. баба й В.В.а Д.а й продала $\frac{1}{2}$ идеална част от описаното по-горе дворно място – цялото с площ от 625 кв. м. и $\frac{1}{2}$ идеална част от построената в него стара паянтова къща (без тлакането).

С НА № *** г. за собственост на недвижим имот по обстоятелствена проверка чичо й К.В.Д.. бил признат за собственик по давност и наследство на другата $\frac{1}{2}$ идеална част от гореописаното дворно място, на другата $\frac{1}{2}$ идеална част от построената в него къща и на цялото тлакане.

С НА № *** г. чичо й К.В.Д.. й дарил неговата $\frac{1}{2}$ идеална част от построената в гореописаното дворно място къща.

Счита, че от гореизложеното следва, че към *** г. тя В. И. К. и чичо й К.В.Д.. са притежавали по $\frac{1}{2}$ идеална част от гореописаното дворно място. Чичо й е притежавал построеното в дворното място тлакане, а тя – цялата къща, построена в него.

Заявява, че на *** г. с Договор за доброволна делба (ДДД) наследниците на чичо й К.В.Д.. се договорили само единият от наследниците му Т. К. Д. /ответникът/ да стане изключителен собственик на наследения от баща им имот описан в НА № *** дело № 479/*** г. Твърди, че в ДДД не е взет предвид последващия НА № *** г., с който наследодателят на сънаследниците е отчуждил половината от къщата в нейна полза, поради

което описанието на наследеното от Т. К. Д. в ДДД не е точно, т.к. няма как наследникът да получи по наследство нещо, което наследодателят му не е притежавал.

Счита, че към настоящия момент тя В. И. К. притежава $\frac{1}{2}$ идеална част от дворното място и цялата къща, а ответникът Т. К. Д. притежава $\frac{1}{2}$ идеална част от дворното място и цялото тлакане.

Твърди, че видно от приложената скица № *** г., издадена от Община Казанлък, гореописаното дворно място към настоящия момент, по действащия ПУП, одобрен със Заповед № *** г., е разделено на две не еднакви по площ съседни УПИ *** кв. м., в което попада нейната къщата, и УПИ *** кв. м., в което попада тлакането на ответника.

Поради това, че по сега действащия кадастрален план дворното място, в което попада нейната постройка не е еднакво по площ с дворното място, в което попада постройката на ответника и поради това, че с ответника не могат да постигнат съгласие относно разпределяне на ползването на дворното място, счита, че е налице правния й интерес да поиска от съда да допусне до делба Парцел *** по предходен план, одобрен със заповед от 07.09.1945 г. при равни квоти между нея и ответника, както и да определи границите между двата новообразувани имота УПИ *** по плана действащ от 1990 г. така, че да бъдат с еднаква площ и постройката на всеки един от да попада в неговата част от парцела.

Предвид гореизложеното моли съда да допусне до делба между нея и ответника следния недвижим имот: Дворно място с площ от 625 кв. м. (а урегулирано - 640 кв. м.) I-86 (първо за осемдесет и шест) в квартал 78 (седемдесет и осем) по плана на с. М., сега с. Г., който по сега действащия кадастрален план е идентичен със следните два имота: УПИ *** кв. м и УПИ *** кв. м. по плана на с. Г., одобрен със заповед № *** г. на Кмета на Община Казанлък; при следните квоти: $\frac{1}{2}$ (една втора идеална част) от целия имот по стария кадастрален план или по $\frac{1}{2}$ идеална част от всеки един от двата имота по новия кадастрален план за В. И. К. и $\frac{1}{2}$ (една втора идеална част) от целия имот по стария кадастрален план или по $\frac{1}{2}$ идеална част от всеки един от двата имота по новия кадастрален план за Т. К. Д..

Моли съда да признае за установено, че ищцата притежава цялата къща, която попада в УПИ *** кв. м. по сега действащия план, а ответникът притежава сградата - тлакане, която попада в УПИ *** кв. м. по сега действащия план.

Моли след допускане на делбата, на основание чл. 52, ал. 4 от ЗКИР съдът да назначи нещо лице, правоспособно по кадастър, да изработи комбинирана скица с координати на граничните точки между двата съседни имота, така че те да бъдат равни по площ и така, че постройката на всеки един от страните да попада в неговата част от имота. Моли със съдебното решение, придружено от проект за изменение, изготвен от вещото лице - правоспособно лице по кадастър, да постанови изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1 от ЗКИР.

С допълнителна молба вх. № *** г. по описа на Районен съд – Казанлък ищцата прави следните уточнения: Заявява, че цената на иска е 1980,20 лева. Желает делба на следните два имота по сега действащия кадастрален план на с.

Г., одобрен със заповед № 3*** г. и двата находящи се на административен адрес: с. Г. ***: 1) УПИ *** с площ от 300 кв.м., ведно с построената в него жилищна сграда, при граници и съседи: УПИ ***, улица, улица. 2) УПИ *** с площ от 420 кв. м. ведно с построената в него сграда, при граници и съседи: УПИ ***, улица. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат Н. Т., която моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който заявява, че едва след представянето на съдебните книжа по делото е разбрал, че баща му е прехвърлил чрез дарение $\frac{1}{2}$ идеална част от старата къща на ищцата. Не е знаел за това прехвърляне, не е виждал този нотариален акт.

Заявява, че още от *** г. до *** г. баща му К.В.Д.. е осъществил преустройството на тлакането в двуетажна жилищна сграда с изграждането на външни за сградата стълби и външни баня, тоалетна, кухня и навес, които са залепени за сградата от източната страна. Още може би през *** г. е поставена и оградата в съсобствения имот, която според него е и границата между двете УПИ в съсобствения им имот. Тази ограда не е местена оттогава.

След като осъществили делбата с братята му през *** г. той смятал, че е единствения собственик на УПИ *** и в периода *** г. построил гараж на границата с УПИ *** В този период *** г. затворил голяма част от навеса като изградил там жилищна стая – лятна кухня, складово помещение и останала малка част навес. От 2000 г. досега той и семейството му правят ремонти и подобрения в сградите, като при ремонта на банята направил тоалетна и там.

Твърди, че реално сега тлакането, което както сочи ищцовата страна е изключително негова собственост, е преустроено още през периода ***-*** г. в двуетажна жилищна сграда, състояща се от 4 стаи, с външни баня, тоалетна, кухня, жилищна стая – лятна кухня, складово помещение и навес. В периода *** г. е построил и гараж на границата с УПИ *** Счита, че тези сгради са търпими строежи при условията на пар. 16 от ПЗР на ЗУТ.

От друга страна счита, че предвид разположението на сградите в имота, статута на сградите като обекти на собственост и размера на поземления имот е вероятно поземления имот да не може да бъде разделен на два дяла, които да отговарят на условията на чл. 19 ЗУТ, ал. 1 и ал. 4 за размери на реално обособени части с минимална площ и лице. Счита, че поземленият имот е вероятно да не представлява самостоятелен обект на вещни права, а е обща част на построените две жилищни сгради. Счита, че искът за делба е вероятно недопустим. В съдебно заседание адвокат Г. моли съда да допусне до делба дворно място с обща площ от 720 кв.м., за което са отредени УПИ *** по плана село Г., одобрен със Заповед №***г. на кмета на община Казанлък с площ 300 кв.м. и УПИ III – 1010 в кв. 69 по плана на село Г., одобрен със Заповед №*** г., с площ 420 кв.м. на кмета на община Казанлък.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира следното:

По делото е представен нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №***г. От същия се установява, че В.В.а Д. продава на внучката си В. И. М. следния свой недвижим имот 1 /2 ид. част от дворно място от 625 кв.м., а урегулиране 640 кв.м. с 1 /2 част от построената в него стара паянтова къща /без тлакането/ построена в същото дворно място находяща се в село М. при съседни : И.В.Ин Д. и улица, за което е отреден парцел *** по плана на селото /лист 5 от делото/.

Представен е и нотариален акт за собственост на недвижим имот по обстоятелства проверка №198, том I, дело 479 от *** г., с който К.В.Д.. е признат за собственик по давност и наследство на следния недвижим имот : 1 /2 идеална част от дворно място от 625 кв.м., урегулирано 640 кв.м. и 1 /2 идеална част от къща и цялото тлакане, находящи се в село М., при съседни: наследници на Иван Кралев Керлиев, Иван Вълев Д. и улица, за което е отреден парцел № *** по плана на селото.

От представения по делото нотариален акт за дарение на недвижим имот №69, том II, дело №480 от ***г. се установява, че К.В.Д.. дарява на племенницата си В. И. М. следния недвижим имот : 1 / 2 ид част само от къщата, построена в дворно място от 625 кв.м., урегулирано 640 кв.м., при съседни : наследници на Иван Кралев Керлиев, Иван Вълев Д. и улица, за което е отреден парцел № *** по плана на селото.

По делото е представено удостоверение за наследници изх. № ***, издадено от община Казанлък, от което се установява, че К.В.Д.. е починал на ***г., за което е съставен акт за смърт ***г., съставен в град Казанлък. След смъртта си К.В.Д.. е оставил за свои наследници по закон Т. И. Д.а /съпруга/ починала на 14.10.1991г., Т. К. Д. /син/, В. К. Д. /син/ - починал на 16.04.2008г., и В. К. Д. /син/ - починал на 10.09.2017г. След смъртта си В. К. Д. е оставил за свои наследници по закон Т.В.К. /дъщеря/. и К.В. Д.. Наследници по закон на починалия В. К. Д. са: К.В. Д. /син/, С.В.а К.а /дъщеря/, Л.В. Д. /син/ и Н.В. Д.а /дъщеря/.

По делото е представен и договор за доброволна делба на наследствен недвижим имоти от ***г. по описа на нотариус Р. Б., с район на действие град Казанлък, с рег. №097 сключен между Т. К. Д., В. К. Д. и В. К. Д.. Съгласно договора за доброволна делба Т. К. Д. става собственик на следния недвижим имот, в село Г. : дворно място от 420 кв.м. представляващо по плана на село Г. урегулиран парцел ***, с находящата се в него жилищна сграда с цялото тлакане, при съседни наследници И.В.Ин Д. и улица /лист 8 от делото/.

По делото е представено Удостоверение за търпимост на строеж на Т. К. Д. № 574/14.09.2023г. издадено от община Казанлък. От същото се установява, че за сгради: двуетажна паянтова жилищна сграда с масивен гараж разположен на североизточната улична регулационна линия в УПИ *** по подробен устройствен план на село Г., община Казанлък, област Стара Загора одобрен със Заповед № ***г. на кмета на община Казанлък, който се намира на адрес село Г., улица „Г....а налице условията на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ / § 127, ал.1 ат ПРЗ на ЗИДЗУТ. Сградите не подлежат на премахване и забрана за ползване.

По делото е назначена и изслушана съдебно – техническа експертиза, която е депозирала писмено заключение неоспорено от страните, което съдът възприема като компетентно, добросъвестно изготвено. От заключението на експертизата се установява, че УПИ I – 86, кв. 78 по кадастрален и регулационен план на село Г. одобрен през 1945 година, е с площ 625 кв.м., за който е одобрен урегулиран поземлен имот I с площ 640 кв.м. кв.78, село Г.. След одобряване на подробен устройствен план със Заповед № 370/20.12.1990г. от УПИ I – 86 се обособяват два урегулирани поземлени имоти: УПИ I – 1009 с площ 300 кв.м. и УПИ III-1010 с площ 420 кв.м. Други промени касаещи имот № I -86 в кв. 78 по ПУП от 1945г. не са предоставени.

Вещото лице сочи, че УПИ I -86 в кв.78 по плана на село Г. е идентичен с УПИ I – 1009 и УПИ III -1010 в кв. 69 по плана на село Г.. В новия подробен устройствен план / ПУП/ от 1990г. действащ към момента са нанесени нови постройки: в УПИ I-1009- едноетажна жилищна сграда с навес и в УПИ III-1010 двуетажна жилищна сграда, навес и едноетажна паянтова стопанска постройка. При огледа вещото лице е констатирало, че едноетажната жилищна сграда / както е нанесена в ПУП/ в УПИ I -1009 и двуетажната жилищна сграда / както е нанесена ПУП/ в УПИ III-1010 са с една обща стена зидария от кирпич. Разстоянието от външен ръб до стената отвън и до стената от вътре е едно и също. Между двата обекта няма две стени и fuga между тях. От тук се налага извода, че нанесените в ПУП обекти: едноетажна жилищна сграда в УПИ I-1009 и двуетажната жилищна сграда в УПИ III-1010 представляват два самостоятелни обекта в една сграда. Вещото лице сочи, че УПИ III-1010 представлява поземлен имот с площ 420 кв.м. в кв. 69 по сега действащия ПУП, одобрен със Заповед № ***г. на кмета на община Казанлък. В имота са построени двуетажна жилищна сграда паянтова сграда, навес и стопанска постройка. Навеса и жилищната сграда са с общи носещи елементи – стени. Така нанесените в ПУП навес, жилищна сграда и постройка са обединени. Входът към дворното място е под навеса.

От експертизата се установява още, че двуетажната жилищна сграда с навес и постройки над него е построена преди 1990 г. и е допустима по ЗТСУ, следователно е търпим строеж и подлежи на прехвърлителна сделка. Установено е , че двуетажната жилищна сграда се намира в УПИ *** на село Г.. Двуетажната жилищна сграда с навес и постройки под него в УПИ *** на село Г. / нанесени в регулационния план на 1990 г. / са с обща носеща конструкция и са една сграда. Вещото лице сочи, че едноетажната жилищна сграда в УПИ I-1009 кв. 69 по плана на село Г. и двуетажната жилищна сграда с навес и постройки под него в УПИ *** по плана на село Г., представляват

една сграда със самостоятелни обекти в нея. Двуетажната жилищна сграда с навес и постройките под него е построена преди 1990г. и е допустима по ЗТСУ, следователно е търпим строеж и полежи на прехвърлителна сделка. От отговорите на вещото лице дадени в съдебно заседание и след запознаване с представени в съдебното заседание документи се установява, че едноетажната постройка от допълващо застрояване /три помещения с гараж/ в североизточната част на УПИ III-1010, в кв.69 на с. Г. са търпими строежи.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи :

По отношение на иска с правно основание чл.124 от ГПК.

Предявеният иск с правно основание чл. 124 от ГПК е установителен по своя характер и с него се иска установяване съществуването на правото на собственост на ищцата върху процесните имоти.

От приетите и неоспорени писмени доказателства нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №***г и нотариален акт №69, том II, дело №480 от ***г. се установява правото на собственост на ищцата В. И. К. върху цялата едноетажна жилищна сграда, с навес и постройки под него находяща се в УПИ – 1009, в кв.69 от 300 кв.м. Правото на собственост на ищцата върху този недвижим имот не е оспорено от страна на ответника.

С договор за доброволна делба от ***г. по описа на нотариус Р. Б., с район на действие град Казанлак, с рег. №097 Т. К. Д., В. К. Д. и В. К. Д. като наследници на К.В.Д.. са се договорили ответникът Т. К. Д. да стане собственик на наследения от баща им имот описан в нотариален акт за собственост на недвижим имот по обстоятелства проверка №198, том I, дело 479 от *** г., а именно : 1 /2 идеална част от дворно място от 625 кв.м., урегулирано 640 кв.м. и 1 /2 идеална част от къща и цялото тлакане, находящи се в село М., при съсед: наследници на Иван Кралев Керлиев, Иван Вълев Д. и улица, за което е отреден парцел № *** по плана на селото. По делото не е спорно, че ответникът Т. К. Д. е собственик на двуетажна полумасивна жилищна сграда, сгради от допълващо застрояване и масивен гараж в УПИ *** на село Г., одобрен със Заповед №***г. на Кмета на община Казанлък. От представеното Удостоверение за търпимост на строеж № 574/14.09.2023г. издадено от община Казанлък се установява, че сгради: двуетажна паянтова жилищна сграда с масивен гараж разположен на североизточната улична регулационна линия в УПИ *** по подробен устройствен план на село Г., община Казанлък, област Стара Загора одобрен със Заповед № ***г. на кмета на община Казанлък, който се намира на адрес село Г., улица „Г....а налице условията на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ / § 127, ал.1 ат ПРЗ на ЗИДЗУТ, като. сградите не подлежат на премахване и забрана за ползване. От отговорите на вещото лице дадени в съдебно заседание се установява, че сградите попадащи в в УПИ *** на село Г. са търпими.От

заклучението се установява, че нанесените в ПУП обекти : едноетажната жилищна сграда в УПИ I – 1009 и двуетажната жилищна сграда в УПИ *** представляват два самостоятелни обекта в една сграда.

Поради изложените по-горе съображения съдът намира, че следва да бъде признато за установено по отношение на Т. К. Д., че В. И. Карадимиова е собственик на едноетажна полумасивна жилищна сграда, с навес и прилежащо мазе находяща се в УПИ УПИ *** от 300 кв.м. по плана на село Г., одобрен със Заповед № ***г. на кмета на община Казанлък.

Следва да бъде признато за установено по отношение на В. И. Карадимови, че Т. К. Д. е собственик на двуетажна полумасивна жилищна сграда от допълващо застрояване и масивен гараж, находяща се в УПИ ***, с площ от 420 кв. м. по плана на село Г., одобрен със Заповед № ***г. на кмета на община Казанлък.

По отношение иска за делба.

В първа фаза на делбеното производство следва да бъдат доказани по категоричен начин дали правото на собственост върху имуществото, предмет на делбата, принадлежи на съделителите в съсобственост, на какво основание е възникнала собствеността и съществува ли към момента на приключване на устните състезания имуществото, предмет на делбата.

Страните по делото не спорят, а това се установява и от приетите писмени доказателства: нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №***г., нотариален акт за собственост на недвижим имот по обстоятелства проверка №198, том I, дело 479 от *** г., нотариален акт за дарение на недвижим имот №69, том II, дело №480 от ***г. и Договор за доброволна делба на наследствен недвижим имоти от ***г. по описа на нотариус Р. Б., с район на действие град Казанлък, с рег. №097, че В. И. К. притежава 1 /2 идеална част от УПИ I – 86, кв. 78, с площ от 625 кв.м по плана на село М. от 1945г. и цялата къща построена в него, а ответникът Т. К. Д. притежава 1 /2 идеална част от УПИ I – 86, кв. 78, с площ от 625 кв.м. по плана на село М. от 1945 г. и тлакането построено в него. Следователно страните В. И. К. и Т. К. Д. са съсобственици, при равни квоти по 1 / 2 ид. част за всеки от тях от УПИ I – 86, кв. 78 по плана на село М. от 1945 г. От заключението на съдебно – техническата експертиза, както и от представените по делото скици №***г. и №1173/12.09.2023г. се установява, че процесното дворно място ПИ I – 86, кв. 78 с площ от 625 кв.м., а урегулирано 640 кв.м от 1945г. на село М. и разделено на два съседни урегулирани поземлени имоти. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че при одобряване на новия регулационен план одобрен със Заповед №370/1990г на кмета на община Казанлък ПИ I – 86, кв. 78 е разделен на две отделни ПИ I – 86, кв. 78 : УПИ *** с площ от 300 кв.м.,по плана на село Г., в което попада едноетажна жилищна сграда

собственост на В. И. К. и УПИ ***, с площ от 420 кв.м. по плана на село Г., в което попада двуетажна жилищна сграда /предишно тлакане/, собственост на Т. К. Д.. От заключението по съдебно техническата експертиза се установява, че ПИ I – 86, кв. 78, с площ от 625 кв.м., а урегулирано 640 кв.м. по плана село М. от 1945 г. е идентично с в УПИ УПИ ***, с площ от 300 кв.м. по плана на село Г. и УПИ ***, с площ от 420 кв.м. по плана на село Г. одобрен през 1990г. Съгласно съдебната практика, нанасянето в кадастралната карта на недвижим имот не е равнозначно на наличие на титул за собственост. Това е така, защото отразяването на даден имот в кадастралния план и кадастралните регистри няма пряко действие върху действително притежаваните права. Следва да се отбележи, че нанасянето на промени в кадастралния план или в кадастралната карта като разделяне на един парцел на два съседни по – малки парцела не е равнозначно на извършване на делба между съсобствениците на парцела по предходния план. От тук се налага извода, че с влизането в сила на новия регулационен план собствениците на ПИ I – 86, кв. 78, с площ от 625 кв.м., а урегулирани 640 кв.м по плана на село Г. в равни квоти по 1 /2 ид. части В. И. К. и Т. К. Д. са станали съсобственици при равни квоти и на всеки един от новообразуваните УПИ ***, с площ от 300 кв.м. по плана на село Г. и УПИ ***, с площ от 420 кв.м. по плана на село Г. по сега действащия на село Г., община Казанлък.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124, ал.1 от ГПК по отношение на Т. К. Д., ЕГН *****, с адрес град Казанлък, ж.к. „***“, че В. И. К., ЕГН *****, с адрес село Г., улица „Гоце Делчев“ №2 е собственик на едноетажна жилищна сграда с навес с РЗП от 45 кв.м и прилежащо мазе от 10 кв.м. находящи се в УПИ ***, с площ от 300 кв.м. по плана на село Г., одобрен със заповед №***г. на Кмета на община Казанлък.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124, ал.1 от ГПК по отношение на В. И. К., ЕГН *****, с адрес село Г., улица „***“ че Т. К. Д., ЕГН *****, с адрес град Казанлък, ж.к. „***“ е собственик на двуетажна полумасивна жилищна сграда, сгради с допълващо застрояване и масивен гараж находящи се в УПИ ***, с площ от 420 кв.м. по плана на село Г., одобрен със заповед №***г. на Кмета на община Казанлък.

ДОПУСКА съдебна делба между В. И. К., ЕГН *****, с адрес село Г., улица „Гоце Делчев“ №2 и Т. К. Д., ЕГН *****, с адрес град Казанлък, ж.к. „***“ по отношение на следния имот : УПИ ***, с площ от 300 кв.м. по плана на село Г., одобрен със заповед №***г. на Кмета на община Казанлък, при граници и съседи : УПИ III – 1010, УПИ II – 1009, улица, улица при квоти 1 /2 идеална част В. И. К. и 1 /2 идеална част за Т. К. Д..

ДОПУСКА съдебна делба между В. И. К., ЕГН *****, с адрес село Г., улица „Гоце Делчев“ №2 и Т. К. Д., ЕГН *****, с адрес град Казанлък, ж.к. „***“ по отношение на следния имот : УПИ *** , с площ от 420 кв.м. по плана на село Г., одобрен със заповед №***г. на Кмета на община Казанлък, при граници и съседи : УПИ I – 1009, УПИ II – 1009, УПИ IV – 1013, улица при квоти 1 /2 идеална част В. И. К. и 1 /2 идеална част за Т. К. Д..

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____